

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Febrvarii. Inter medios ignium globos, damnata natura dat
pabulum, & accipit incrementum. Eusebius Emissæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

18. DIES FEBRUARII.

Inter medios ignium globos, damnata
natura dat pabulum, & accipit incre-
mentum. *Eusebius Emisse.*

Ignis. I. **S**uperest inter sensus, Tactus, sen-
sus brutalissimus, latissimè patens,
& ideo maximè patiens. In tactu
itaque pœnarum sensus est, hic
tormentorum compendium simul, & cumulus, sic
totus Tartarus videtur contractus, & comprehen-
sus: nisi contra mavis dicere per universam Tartari
vastitatem, hic sensus ad dolorem, ita est dilatatus, ut
sicut ubique ignis, ubique flamma, ubique sulphur
accensum, sic ubique tactus, & usquequaque crucie-
tur. Itaque à planta pedis, usque ad verticem capitis,
non tantum totus erit igneus, sed quasi ignis. Porro
tactus sensui blandietur ignis tam atrox, ac violentus,
ut puncto temporis posset animas ex corporibus ab-
ripere, omni membrorum temperie dissoluta, nisi
Divina Potentia illas ibi retineret in vitas. Imo tanta
est illius ignis vehementia, ut unica, eaque minima
illius ignis scintilla posset totum corpus momento
uno redigere in cineres, & favillas. Quid erit quando
totum corpus, piscis instar, immersum erit, & natabit
per stagnum ignis, & sulphuris?

II. Igitur Anima impotens erumpendi è suo car-
cere, quem undique obsidebit incendium, torrebi-
tur intus, & stridore dentium, diroque ululatu
suorum

suorum proder magnitudinem dolorum. Ibi dorsum assuetum plumæ molliculæ, tenuissimoque lino, & manus tactibus impudicis, totum denique corpus inconcessis voluptatibus mancipatum, discet experientia, verè tunc sæva magistra, quàm constet caro, hic lenocinari nimium carni. Quale erit illud tormentum ubi dampnatus suo corpori ignis dat pabulum, & inde accipit ignis incrementum. De hoc igne ad terrorem sævè differit Chrysostomus, (a) *In ignis fluvium, atque pelagus intrudentur, pelagus intransibile atque magnitudine acerbissimum, in quo ignei fluctus, montium instar eriguntur.* Accedit ad cumulum pœnæ, quod corpora damnatorum, post Judicium futura sint maximè infirma, & supra omnem modum ac fidem sensitiva, ut loquuntur Philosophi, ut etiam ex minimo tormento, maximum percepturi sint cruciatum: unus morsus culicis plus illos cruciabit, quàm hic cadentis forcipis. Graviorem dolorem adferet solus contactus, quàm nunc vel percussio, vel flagellatio gravissima. Imò erunt adeò sensibilia, ut levissimus etiam contactus unius capilli, majorem iis dolorem allaturus sit, quàm si in hoc mundo vivi igne cremarentur.

III. Quid adhæc dicis, dum hæc legis? quid cogitas? Quid tibi de igne illo inextinguibili videretur? Si in lecto cygneis plumis molliter strato decumbens, morte gravius autumas insomnem noctem ducere, ob levem quàm tibi adfert molestiam; si tam impatienter tardantem auroram expectas, quid faceres si lecto ignito ferreis catenis, iisque cadentibus

illiga-

(a) *Serm. de gehenna.*

Februar. *Tessera.* 133

illigatus esses perpetuò vigilans & in tã diuturnæ, & tædiosæ noctis caligine, nulla aut auroræ aut sois vè-turi spes tibi affulgeret. Si adeò mollis, & delicatus es, ut muscæ unius, aut calicis, vel pulicis punctiunculã non possis sustinere; si triduana febris, aut exigui tem-poris hemicrania ita te turbet, & exagitet, ut querulis aëra vocibus fatiges, quo pacto ardores sempiternos perferes? Certè si oporteret te per omnem æterni-tatem sustinere pœnam; quam tibi inferret minima ignis nostri scintillula, ut eam evaderes, conferres te ad desertum, ut in aliquo spæleo inter preces, & vigi-lias, & jejunia, summaque austeritate, ætatem tran-sigeres, licet ad centum annos vitam esses propaga-turus. Cur modo non abstines ab his, & illis delictis, propter quæ aliquando audies, ex supremi Judicis ore, I maledicte in ignem æternum? vel nullam ha-bes fidem, vel amisisti mentem, adeoque es vel Hæ-reticus, vel plane stolidus, qui tantas prævidens pœ-nas, non studiosius declinas culpas. Infideat menti hoc metrum:

Sunt ibi pro lignis, homines miseri, tibus ignis.

19. DIES FEBRUARII.

Æternæ civitatis januas nobis despera-tio claudit. *Isidorus de nom. bon. l. 2.*

Despera- I.
tio.

Semel clausâ januâ æternæ civita-tis, sequitur desperatio obtinen-dæ salutis. Illius, januæ cardines, nullæ convellunt machinæ,

I 3

illius